

Και τα Θεοφάνεια

Φιλολογικό ψευδώνυμο της ποιήτριας Αιμιλίας Κούρτελη, που παντρεύτηκε τον ποιητή Στέφανο Δάφνη.

Στην Αθήνα η οικογένεια Κούρτελη εγκαταστάθηκε όταν η Αιμιλία ήταν πολύ μικρή. Από τότε όμως

ποιήματα που άρχισε να δημοσιεύει. Ο Άγγελος Σικελιανός έλεγε γι' αυτήν: «Έτσι θάτανε τα μάτια της Σαπφώς. Έκαιγε βαθιά μέσα τους, κρυφή, μεγάλη φλόγα. Κι η κατατομή της, κατατομή αυλητρίδας αρχαίου ναού». Στα 1902 εκδίδει την πρώτη της ποιητική συλλογή με τίτλο «Χρυσάνθεμα»,

κι ο Δ. Ι. Καλογερόπουλος που την προλογίζει, παρατηρεί πως η ποίησή της είναι «σαν αυγή (που) θαμποχαράζει και προοιωνίζεται την αυγή ολόφωτης μέρας». Στα 1911 παντρεύεται το Στέφανο Δάφνη, που θα τού αφοσιωθεί ολόψυχα στα 30 χρόνια που θα ζήσουν μαζί, έτσι που αυτή η αφοσίωση να ωφελήσει το έργο εκείνου, επηρεάζοντάς το βαθύτατα και να βλάψει το δικό της. Έζησε κυριολεκτικά στη σκιά τού άντρα της, κι ο Μιχ. Περάνθης σημειώνει σ' ένα βιογραφικό της σημείωμα: «Ήταν μια σκιά που δεν επέτρεψε ούτε και σήμερα ακόμη να κερδίσει τη σημαντική θέση που της ανήκει». Στα 1922 εκδίδει μια δεύτερη ποιητική της συλλογή με τίτλο «Τα χρυσά κύπελλα» και πρόλογο τού Κωστή Παλαμά. Στα ποιήματα αυτά, όπως και στα προηγούμενα δημοσιεύματά της, υπάρχει μια όλο ευαισθησία μεταφυσική αγωνία, μια ιδεαλιστική διάθεση, αλλά περισσότερη μαεστρία

κι ωριμότητα στα εκφραστικά μέσα. Το 1923 θα κυκλοφορήσει σαν πρώτο δείγμα τού πεζογραφικού της ταλέντου το μυθιστόρημα «Το τάλαντο της Σμαρώς». Δεκατέσσερα χρόνια αργότερα, 1937 θα κυκλοφορήσει ένα δεύτερο μυθιστόρημα, που η τεχνική αρτιότητά του βεβαιώνει για την πολλή επεξεργασία που έχει γίνει από μέρους της συγγραφέως στο διάστημα αυτό. Το μυθιστόρημα τιτλοφορείται «Η ξένη Γη» κι είναι το βιβλίο που μ' αυτό θα κλείσει τη δημιουργική της παραγωγή. Τέσσερα χρόνια αργότερα θα σβήσει ήσυχα κι αθόρυβα όπως έζησε. Αφησε μια ανέκδοτη νουβέλα με τίτλο «Το σπίτι με τον άγριο σκύλο», κι έχει γράψει πολλά θεατρικά μονόπρακτα. Αναφέρουμε τ' ακόλουθα: «Γκλόρια βίκτις», «Οι γέροι», «Απολύτρωση», «Ο τυφλός», «Φτωχολογιά», «Στ' ακρογιάλι».

Έχουν μελοποιηθεί πολλά ποιήματά της από νέους και παλιούς Έλληνες συνθέτες, όπως (Σπανός – Βενετσάνου).

Θεοφάνια. Ο Ουρανός πανηγυρίζει

Εν' άστρο περιστέρι φεύγει απάνου

Μ' ένα κλωνί ο παπάς δενδρολιβάνου

μ' αγιασμό το γρασίδι ραντίζει.

Η δέηση, κρίνος μέσα του, κι ανθίζει

για το δικό του το ψωμί, για του ζητιάνου.

Τα μυστικά τα λόγια μурμουρίζει,

που λένε για το θάμα του Ιορδάνου...

-Ηλίας Τσιτσέλης, Σύμμικτα, τόμος 1ος , Αθήνα 1904, σελ. 853-854.

- Δ.Π. Κωστελένος « Εγκυκλοπαίδεια Ελλήνων Λογοτεχνών»

εκδ. Κ. Παγουλάτος, Αθήνα.

-ΙΑ' τόμο του έργου "Παλαιότερη πεζογραφία", των εκδόσεων Σοκόλη.

Γεράσιμος Σ. Γαλανός

Εστάλη στην ΟΔΥΣΣΕΙΑ, 5/1/2020 #ODUSSEIA #ODYSSEIAÂ